

# یسمارک جدید و اتحادیه اقتصادی اروپا!

به اول لقب یسمارک در زاکت پشمی داده‌اند... اگر میزان موفقیت یک دولتمرد را اراده، مردم‌پسندی و ثبات و دوام او بدانیم نام هلموت کوهل صدر اعظم آلمان باید بر فهرست بزرگان آلمان افزوده شود. قضاوت تاریخ درباره او بیشتر متوجه دستاوردهایش خواهد بود تا ناکامیهایش.

نوامبر آینده صدارت عظمای هلموت کوهل چهارده ساله خواهد شد که از زمان یسمارک بی سابقه بوده است. او اراده‌ای آهنین دارد که برخلاف یسمارکیست‌ها آن را صرفاً در هدفهای دمکراتیک به

کار می‌گیرد. در جریان اتحاد دو آلمان ضمن ابراز اراده‌ای بی‌خلل در مورد تحقق این رویداد تاریخی به کوچکترین عمل غیر دمکراتیک متوسل نشد و همه تردیدهایی را که در مورد دیکتاتور بودن او در اذهان وجود داشت از میان برد. او امروز مظهری است از اتحاد، دمکراسی و آلمانی طالب صلح در قلب اروپائی متحد، دمکراتیک و مسالمت‌جو. با اینحال بسیاری از منتقدان او می‌گویند در برخورد با مسائل اقتصادی و پولی که گاه باعث بروز تشنجهای سیاسی در داخل آلمان و یا در محدوده اروپا می‌شود، کوهل راه افراط می‌پیماید.

گرچه نظامی‌گری بیش از پنجاه سال است با سقوط رایش از سرزمین آلمان رخت برسته، اما اعزام نیروهای آلمانی به کرواسی و فعالیت دوش به دوش آنها با نیروهای ناتو حساسیت کسانی را که نسبت به روحیه خشن آلمانیها بدبین هستند برانگیخته است.

پاره‌ای از منتقدان کوهل می‌گویند چه لزومی دارد آلمان بیش از این بین‌المللی شود، زیرا بین‌المللی شدن تنها در حرف و بول نیست بلکه گاه در لشکرکشی نیز هست که آلمان در این زمینه پرونده‌های سیاه دارد.

آنها می‌گویند آلمانها قبل از آغاز جنگ بین‌المللی دوم هم ژستهای مسالمت‌آمیز می‌گرفتند و می‌گفتند تقویت ارتش رایش برای حفظ صلح در اروپا است، صلحی که به بهای ویرانی کامل بیش از دو سوم اروپا تمام شد. در اتحادیه اروپا اطمینان از حضور یک آلمان با

فضای باز، و مکانی برای تجارت آزاد مورد پسند است. اعضای این اتحادیه آلمان را بازاری بسته و باشگاهی حمایت شده نمی‌خواهند.

بسیاری از آلمانیها از روحیه جاه‌طلبانه کوهل دل خوشی ندارند. هلموت اشیت صدراعظم پیشین آلمان و از طرفداران جدی اروپای متحد و متعهد، کشور خود را منتهم کرده است که در راه توسعه طلبی گام برمی‌دارد. نگرانی بسیاری از آلمانی‌ها از این است که کوهل و متحدانش خواهان ایفای نقشی اساسی در اروپای آینده هستند و می‌گویند چنین تقاضایی برای دفاع از برومندی



اروپا است، در حالی که این درخواست می‌تواند منجر به ضربه‌زدن به همبستگی اروپا شود.

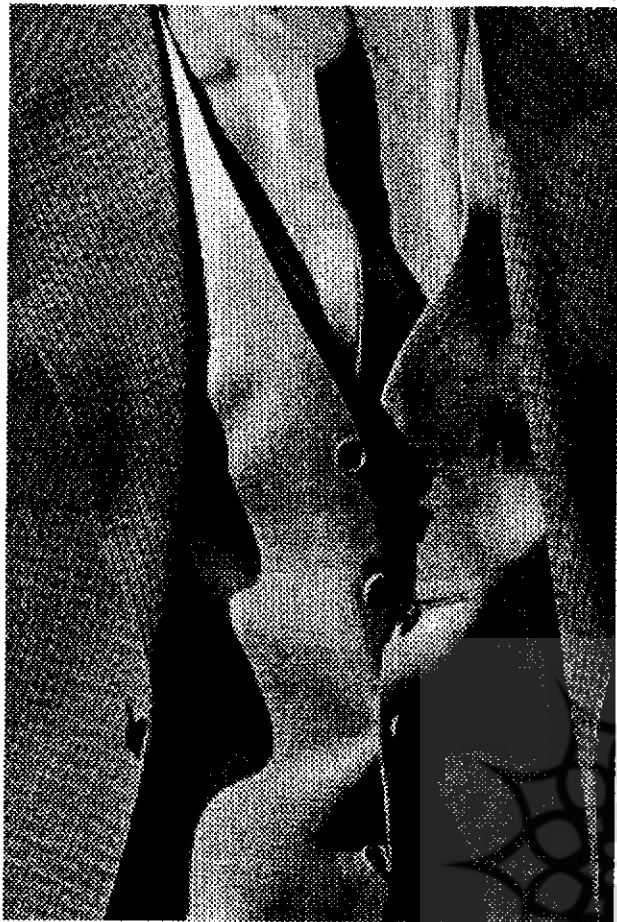
## رقصانند به ساز آلمان

تنویرگل وزیر اقتصاد آلمان می‌گوید در اجلاس

آینده اعضای اتحادیه اقتصادی و پولی اروپا که قرار است در سال ۱۹۹۹ تشکیل شود یک سلسله پیشنهادات و تمهیدات آلمان را که در معاهده ماستریخ به آن توجه نشده باید به فهرست نیازهای این اتحادیه افزود. ناظران اروپائی می‌گویند که افزودن شرایط آلمان به این معاهده به معنی رقصانند بانک مرکزی اروپا به ساز آلمان است، تعبیر قدری ملایمتر می‌تواند این باشد که چون مارک آلمان ارزی نیرومند است، آلمان می‌خواهد پول اروپا نیز مانند مارک از قدرت بالائی برخوردار باشد. در سر تا سر اروپا، و حتی در فرانسه که پا به پای آلمان در

تأسیس اتحادیه اقتصادی و پولی اروپا گام برداشت در حالیکه پذیرفتن مفاد معاهده ماستریخ با مشکلات فراوان اقتصادی، اجتماعی و سیاسی روبرو است سخن گفتن از محکم‌تر کردن مفاد این پیمان و ایجاد تغییرات در آنها به این اتحادیه چهره‌ای ناخوشایند می‌بخشد. هیچکس در تعهد آقای کوهل نسبت به اتحادیه اقتصادی و پولی اروپا تردید ندارد، کوهل به هر عاملی که در آن اثری از مظاهر اقتصادی وجود دارد به مثابه سنگ بنایی برای مستحکم‌تر کردن اروپائی فدرال یا قانون اساسی نیرومند و پارلمانی مقتدر که تحقق آن تنها از طریق یک اتحادیه واقعی اروپائی میسر است می‌نگرد، دلیل آنهم تلاشی است که برای شکل دادن به ساختار این اتحادیه به کار برده است ولی همه حکومت‌های اروپائی، حتی فرانسه که متحد اصلی آلمان در اتحادیه اروپا است آینده‌ای را که کوهل برای این فدراسیون ترسیم می‌کند نمی‌پسندند. این اکراه به میان مردم هم کشیده شده است ولی هر چه مردم اروپا بیشتر تردیدهای خود را نسبت به موفقیت اتحادیه اروپا ظاهر می‌سازند کوهل بر فشار خود برای به کرسی نشاندن عقایدش می‌افزاید. کوهل و همکارانش می‌گویند خارج از یک اتحادیه واقعی، اروپا باید به یک رقابت فشرده که به

بروز خصومت و یا حتی جنگ منجر خواهد شد تن در دهد؛ البته این بار آلمان نخواهد بود که تعرض علیه همسایگان خود را آغاز می‌کند بلکه بروز حوادث و رویدادهای خودبخودی، به تغییر مرزها و از هم پاشی یکپارچگی اروپا منجر خواهد شد.



**تندور**  
**TANDOR**

## پوشاک مردان امروز

مابه تجربه طولانی و نیز ابتکار و نوآوری  
پرسنل متخصص و هنرمند خود متکی  
هستیم. حاصل این اندوخته ارزشمند،  
آمیزه ای است از یک پشتوانه کلاسیک  
و یک نوآوری مدرن.

خیابان ملاصدرا، شیراز جنوبی، شماره ۷۵  
تلفن: ۸۰۳۳۰۶۴ - ۸۰۳۸۱۱۱

اقتصادی

بسیاری از اروپائیان نسبت به این گفته آقای کوهل که اروپا نیاز به یک اتحادیه تمام عیار دارد و در غیر اینصورت فرو خواهد ریخت، تردید دارند. شکی نیست که سابقه اروپا در نیمه اول قرن حاضر سابقه‌ای تاریک و سبانه است، چهل سال بعدی در تلاش برای جلوگیری از تکرار گذشته صرف شده است که اتحادیه اروپا نتیجه آن می‌باشد، و بخشی از هدفهای مؤسسان آن چنین است: هر طرز تفکری که در میان اعضاء بونی از جنگ داشته باشد مردود و هرگاه راه حلی برای مشکلات اعضاء در هر یک از زمینه‌های سیاسی، اقتصادی، فرهنگی و نظامی پیدا نشود در هیچ شرایطی نباید جنگ به عنوان یک راه حل مورد بررسی قرار گیرد، در درون اتحادیه هرگاه یک کشور عضو اقتدار بیشتری پیدا کرد (که از هم اکنون پیدا است آلمان این اقتدار را خواهد داشت) الزامی نیست که تحت تأثیر این اقتدار سایر اعضاء برای حل مشکلات اتحادیه تن به نظرات تحمیلی او دهند و یا مرعوب نظرات قدرتمندانه آن شوند.

گرچه اروپائیان به اجرای چنین اهدافی امید بسته‌اند ولی جنگ میان اعضاء یک فدراسیون و یا اتحادیه در تاریخ بی سابقه نیست. جنگهای داخلی آمریکا جنگهایی بود که میان ایالاتی که متحد شده بودند روی داد و سالها در نهایت توحش ادامه یافت.

**زیبانهای تأخیر...**

یک اتحادیه اقتصادی، پولی و سیاسی در اروپا که پیش از همه آلمان به دنبال تحقق بخشیدن به آنست، به نظر آقای کوهل باید با آلمان و سیاستهای آن هماهنگی کامل داشته باشد. اتحادیه‌ای که در آن همه اعضاء، از ضعیف‌ترین گرفته تا قدرتمندترینشان دارای نظرات، اختیارات و قدرت برابر در پارلمان اروپا باشند موجبات رنجش و حتی خشم صدراعظم آلمان را فراهم می‌آورد. عدم توفیق در اجرای مفاد معاهده ماستریخ در تاریخ تعیین شده می‌تواند لطمه‌های شدید بر پیکر اتحادیه وارد کند، موافقان پول یکسان برای بازار واحد اروپا می‌گویند هر لحظه تأخیر در حاکم کردن پول اروپایی می‌تواند بر تعداد مخالفان آن بیفزاید، کما اینکه اعصابهای اخیر فرانسه، صنایع لرزان ایتالیا که تنها کمک دولت آنها را سرپا نگهداشته و با محافظه کاری بوروکراتهای یونان عناصری به نفع اروپایی متحد با پولی واحد و بازاری فراگیر نبوده‌اند. از این گذشته انگلستان و دانمارک با آنکه خود را متعهد به پیوستن به این بازار فراگیر کرده‌اند حق خروج از اتحادیه را برای خود محفوظ نگه داشته‌اند، فرانسه و ایتالیا و اسپانیا خواهان پیوستن به اتحادیه هستند که فرانسه یا رغبتی بیشتر در این راه تلاش می‌کند ولی ایتالیا و اسپانیا امیدی اندک در آن می‌بینند.

با اینحال چنانچه اتحاد اروپا طبق برنامه پیش برود پیمان ماستریخ ممکن است به جداسازی اروپای غربی بیشتر کمک کند تا اتحاد آن، چرا که سخت‌تر کردن مفاد

۱۹۹۶  
برگردان از سرویس ترجمه  
د. گزارش

بسیاری از اروپائیان نسبت به این گفته آقای کوهل که اروپا نیاز به یک اتحادیه تمام عیار دارد و در غیر اینصورت فرو خواهد ریخت، تردید دارند. شکی نیست که سابقه اروپا در نیمه اول قرن حاضر سابقه‌ای تاریک و سبانه است، چهل سال بعدی در تلاش برای جلوگیری از تکرار گذشته صرف شده است که اتحادیه اروپا نتیجه آن می‌باشد، و بخشی از هدفهای مؤسسان آن چنین است: هر طرز تفکری که در میان اعضاء بونی از جنگ داشته باشد مردود و هرگاه راه حلی برای مشکلات اعضاء در هر یک از زمینه‌های سیاسی، اقتصادی، فرهنگی و نظامی پیدا نشود در هیچ شرایطی نباید جنگ به عنوان یک راه حل مورد بررسی قرار گیرد، در درون اتحادیه هرگاه یک کشور عضو اقتدار بیشتری پیدا کرد (که از هم اکنون پیدا است آلمان این اقتدار را خواهد داشت) الزامی نیست که تحت تأثیر این اقتدار سایر اعضاء برای حل مشکلات اتحادیه تن به نظرات تحمیلی او دهند و یا مرعوب نظرات قدرتمندانه آن شوند.

گرچه اروپائیان به اجرای چنین اهدافی امید بسته‌اند ولی جنگ میان اعضاء یک فدراسیون و یا اتحادیه در تاریخ بی سابقه نیست. جنگهای داخلی آمریکا جنگهایی بود که میان ایالاتی که متحد شده بودند روی داد و سالها در نهایت توحش ادامه یافت.

**زیبانهای تأخیر...**

یک اتحادیه اقتصادی، پولی و سیاسی در اروپا که پیش از همه آلمان به دنبال تحقق بخشیدن به آنست، به نظر آقای کوهل باید با آلمان و سیاستهای آن هماهنگی کامل داشته باشد. اتحادیه‌ای که در آن همه اعضاء، از ضعیف‌ترین گرفته تا قدرتمندترینشان دارای نظرات، اختیارات و قدرت برابر در پارلمان اروپا باشند موجبات رنجش و حتی خشم صدراعظم آلمان را فراهم می‌آورد. عدم توفیق در اجرای مفاد معاهده ماستریخ در تاریخ تعیین شده می‌تواند لطمه‌های شدید بر پیکر اتحادیه وارد کند، موافقان پول یکسان برای بازار واحد اروپا می‌گویند هر لحظه تأخیر در حاکم کردن پول اروپایی می‌تواند بر تعداد مخالفان آن بیفزاید، کما اینکه اعصابهای اخیر فرانسه، صنایع لرزان ایتالیا که تنها کمک دولت آنها را سرپا نگهداشته و با محافظه کاری بوروکراتهای یونان عناصری به نفع اروپایی متحد با پولی واحد و بازاری فراگیر نبوده‌اند. از این گذشته انگلستان و دانمارک با آنکه خود را متعهد به پیوستن به این بازار فراگیر کرده‌اند حق خروج از اتحادیه را برای خود محفوظ نگه داشته‌اند، فرانسه و ایتالیا و اسپانیا خواهان پیوستن به اتحادیه هستند که فرانسه یا رغبتی بیشتر در این راه تلاش می‌کند ولی ایتالیا و اسپانیا امیدی اندک در آن می‌بینند.

با اینحال چنانچه اتحاد اروپا طبق برنامه پیش برود پیمان ماستریخ ممکن است به جداسازی اروپای غربی بیشتر کمک کند تا اتحاد آن، چرا که سخت‌تر کردن مفاد